

Tekst van Beatrijs van Nazareth geselecteerd door Zr. Katharina Michiels

De **eerste manier** is een begeerte die werkzaam uit minne voortkomt, en lang in het hart moet heersen eer zij al de tegenstand kan overwinnen. Zij moet met kracht en bekwaamheid werkzaam zijn, en ferm toenemen in dit bestaan.

Een **tweede manier** van minne heeft zij ook, namelijk dat zij zich bij tijd en wijle erop toelegt onze heer om niet te dienen, alleen met minne, zonder enig waarom en zonder enig loon van genade of glorie. ... En het is haar een genoegen, dat ze iets vindt wat ze in dienst van de minne en ter ere van haar kan doen en verduren.

De **derde manier** van minne die de goede ziel heeft, gaat zo nu en dan met veel pijn gepaard. ... Maar bovenal is het meest pijnlijk voor haar, dat zij naar haar grote begeren minne niet kan genoeg doen en dat in minne zoveel buiten haar bereik moet blijven. Toch weet zij zeer goed dat dit te doen boven de menselijke werkzaamheid en al haar macht ligt.

De **vierde manier**. Soms gebeurt het dat de minne op zoete wijze in de ziel wordt gewekt, en vreugdevol tot leven komt en zichzelf in het hart doet gevoelen zonder enig toedoen van menselijk werk. ... Dan voelt zij dat al haar zinnen in de minne zijn en heel haar wil minne geworden is, en dat zij zo diep in minne verzonken en verzwolgen is, en zijzelf geheel minne is geworden.

In de **vijfde manier** gebeurt het zo nu en dan ook, dat minne op krachtige wijze in de ziel wordt gewekt en stormachtig tot leven komt, met veel gedruis en grote zaligheid alsof zij het hart met geweld zal breken. ... En op dezelfde wijze als een verslindend vuur dat alles in zich trekt en in zich opneemt wat het overweldigen kan, zo voelt zij dat minne – zonder sparen en zonder maat – verwoed in haar werkzaam is en alles in zich trekt en verteert. ... Datzelfde wat haar het meest tart en kwetst, dat is ook wat haar het meest geneest en tot rust brengt, en wat haar de diepste wonden slaat dat maakt haar het meest gezond.

De **zesde manier**. Zij voelt dat minne alle weerstand in haar verwonnen, de gebreken verbeterd heeft... zodat zij het hart met zekerheid bezet heeft, vrij kan oefenen en in rust genieten. ... Zo is het ook met deze ziel: zij is minne en minne heerst machtig in haar, werkt en rust er met vermogen, doet en laat van buiten en van binnen volgens haar wil.

Bovendien heeft de zalige ziel een **zevende manier** van hogere minne, die haar innerlijk niet weinig werk geeft. Dat wil zeggen dat zij boven de menselijke natuur uit in de minne getrokken wordt, boven de menselijke zin en rede en boven al de werken van haar hart. ... Ze zoekt hem in zijn majesteit, zij volgt hem daar en ziet hem met hart en met geest aan. Zij kent hem, zij bemint hem, zij begeert hem zo... Haar ballingschap kan zij niet vergeten, haar begeerte kan niet gestild worden, haar hunkering kwelt haar jammerlijk. ...

Daar wordt de ziel verenigd met haar bruidegom, en wordt één geest met hem in onafscheidelijke minne en in eeuwige trouw; en wie hem geoefend heeft in de tijd van genade zal hem genieten in eeuwige glorie, waar men niets anders zal plegen dan loven en minnen. Daar mogen God ons allen spoedig toe brengen. Amen.

Bron: Beatrijs van Nazareth. De zeven manieren van Minne. Hertaald door Jos Huls. Carmelitana, 2002, ISBN 9789025953218, 3 euro. [Bestel bij de uitgever](#)